

ACCOUNTING POLICIES - RELEVANT INSTRUMENT TO ENSURE THE ENTITY'S COHERENCE AND STABILITY

POLITICILE CONTABILE - INSTRUMENT RELEVANT ÎN ASIGURAREA COERENȚEI ȘI STABILITAȚII ENTITĂȚII

Vilena TIȘCENCO

vilenatiscenco1996@gmail.com

Galina BĂDICU, ORCID ID: 0000-0002-9429-3654

badicu.galina@ase.md

Academia de Studii Economice din Moldova

Abstract: *In today's context, marked by the phenomena of globalization, business globalization and the development of information systems, the elaboration and substantiation of accounting policies must be limited to the spirit, principles and requirements of accounting regulations, in order to obtain credible accounting information and financial statements. quality. Namely, through accounting policies, the value data presented by an entity can be interpreted and compared over time with other entities whose economic activity is similar. The purpose of this research is to highlight key aspects of accounting policies and how their existence reliably complements the financial statements presented by an economic entity, in order to ensure the coherence and stability of the entity. The investigation involves objective observation, descriptive method with the application of elements of comparison, analysis and deduction, and, to identify the performance of international scientific research, according to various selection criteria, the search engine Web of Science was used.*

Keywords: *accounting policies, relevance of accounting policies, financial situations, alternative variants, accounting adjustments*

JEL classification: M41

Introducere

Schimbările profunde care au loc în sfera economicului, impun entitățile să-și elaboreze și să aplice politicile sale contabile care, pe de o parte, trebuie să fie conforme actualelor reglementări contabile aplicabile, iar pe de altă parte, să reflecte în mod adecvat particularitățile funcționării entității. În acest context, politicile contabile devin un instrument esențial pentru contabilitate în elaborarea legală, respectând atât legislația în vigoare, cât și ținând cont de interesul entității, a operațiunilor de contabilizare și de configurare a informației contabile în cadrul situațiilor financiare ale perioadei de raportare. În același timp, politicile contabile constituie un element de control la dispoziția managementului profesionist întru monitorizarea tratării juste a tranzacțiilor, evoluției poziției financiare, a influenței forțelor concurențiale și setarea unui continuu progres privind performanța financiară.

Problematika legată de politicile contabile este frecvent dezbătută în mediul de afaceri, dar și în cel academic, întrucât prevederile contabile impun entitățile care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de tipul de proprietate, apartenența ramurală și forma organizatorico-juridică a acestora să elaboreze politici contabile. Cercetările demonstrează că obiectivul final în alegerea opțiunilor de politici contabile trebuie să vizeze prezentarea fidelă a poziției și performanței financiare și a fluxurilor de trezorerie - elemente definitorii pentru evaluarea unei entități. Din acest punct de vedere, devine evident rolul major al calității analizei profesionale în selectarea, elaborarea, aprobarea și aplicarea politicilor contabile.

Atât timp cât politicile contabile sunt, în mod practic, o necesitate în buna evoluție și dezvoltare a oricărei entități, manifestând o obligativitate din punct de vedere legal, și actualitatea temei date este una vizibil esențială, în special, prin prisma standardelor de contabilitate.

Investigațiile au permis să constatăm că literatura de specialitate cuprinde diverse abordări ale conceptului de politici contabile legate în special de definirea, semnificația și modul de utilizare ale acestora, însă nu le exemplifică, lăsând la latitudinea entităților dezvoltarea acestora, în funcție de necesități.

Majoritatea abordărilor analizează politicile contabile din perspectiva realizării unei contabilități capabile să ofere o imagine fidelă a rezultatelor financiare. Astfel, entitățile selectează metodele legale adecvate de evaluare, recunoașterea, contabilizare, prin aplicarea cărora vor fi prezentate fidel rezultatele puse la dispoziția utilizatorilor, și în acest fel, se asigură coerența și stabilitatea necesară bunei funcționări a entităților și, nu în ultimul rând, integritatea patrimoniului.

Metodologia cercetării

Cu ajutorul metodelor de analiză și sinteză, precum și prin aplicarea elementelor de comparație, inducție și deducție a fost posibilă înregistrarea și evidențierea principalelor informații ce țin de domeniul de cercetare. Ca urmare a acestei analize, au fost puse în evidență importanța, actualitatea, exigența prevederilor legislației, relevanța politicilor în întocmirea situațiilor financiare, monitorizarea poziției financiare și evaluarea performanței financiare. Investigațiile au fost efectuate în baza prevederilor legislative și normative în domeniul contabilității și a surselor bibliografice de specialitate. La efectuarea studiului dat drept surse de inspirație și puncte de reper au servit atât actele normative naționale, cât și internaționale.

În vederea identificării cercetărilor științifice la nivel internațional și aprecierii performanței științifice în domeniul politicilor contabile a fost utilizat motorul de căutare Web of Science. Studiul publicațiilor pe platforma Web of Science s-a realizat prin setarea unor criterii ale căutării, astfel, încât să se obțină rezultate relevante pentru cercetare. Primul criteriu, pentru primirea și examinarea datelor, a fost stabilirea cuvântului-cheie „politici contabile”, iar cel de-al doilea criteriu a fost determinarea „perioadei” și datelor înregistrate în ultimii 10 ani, figura 1.

Figura 1. Dinamica publicațiilor privind politicile contabile în anii 2013-2022 și numărul mediu de citări pe an

Sursa: elaborată de autori în baza rezultatelor căutării pe Web of Science

Drept rezultat, au fost selectate 160 de lucrări științifice, care corespund criteriilor indicate, dintre care, în funcție de categoria lucrărilor-105 lucrări reprezintă articole (65,625% Articles), iar 54 de lucrări constituie prezentări în cadrul conferințelor, care, ulterior, au fost acceptate în reviste

(33,750% Proceedings Papers), celelalte categorii fiind ne semnificative. Din punct de vedere cantitativ, cele mai multe publicații au fost elaborate în anul 2019-28 de publicații. În același timp, pentru a demonstra interesul cercetătorilor, la nivel internațional și pentru a analiza performanța științifică în domeniul politicilor contabile s-a identificat și numărul mediu de citări pe an al publicațiilor (figura 1), fapt ce demonstrează o creștere neuniformă de la an la an. Cel mai mare număr de citări pe an a fost în anul 2021-235 de citări.

Figura 2. Distribuția publicațiilor privind politicile contabile în anii 2013-2022 pe tipurile de categorii acceptate de Web of Science

Sursa: elaborată de autori în baza rezultatelor căutării pe Web of Science

Din figura 2, rezultă că după tipul categoriilor acceptate de Web of Science-75 de articole (46,875%) au fost recenzate la categoria „Business Finance”, 39 de lucrări (24,375%) la categoria „Economics”, 32 de lucrări (20,00%) la categoria „Management”, 29 de lucrări (18,125%) la categoria „Business”.

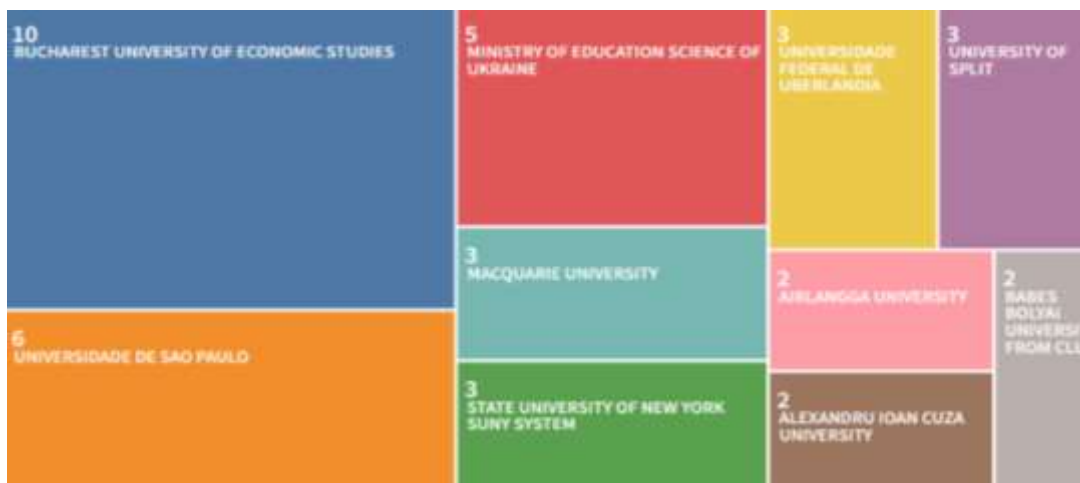

Figura 3. Distribuția publicațiilor privind politicile contabile în anii 2013-2022 pe autori afiliați unor instituții de cercetare

Sursa: elaborată de autori în baza rezultatelor căutării pe Web of Science

Datele figurei 3 relevă că cele mai multe lucrări, în ultimii 10 ani (2013-2022), au fost elaborate de cercetătorii din România-10 lucrări cu o pondere de 6,25% din totalul acestora.

Rezultate și discuții

Politicile contabile constituie prevederi interne stabilite de o entitate economică pentru recunoașterea, evaluarea, înregistrarea, precum și dezvăluirea evenimentelor sau tranzacțiilor specifice în situațiile sale financiare. Acestea se referă la setul de principii și proceduri stabilite de conducere și care urmează să fie aplicate de echipa managerială pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare ale entității.

Politicile contabile pot să difere de la o entitate la alta, în același timp fiind adaptate pentru a întruni prevederile contabile, respectând concomitent legile și reglementările ce țin de raportarea financiară a datelor cu caracter economico-contabil în conformitatea cu SNC sau IFRS (Standard Internațional de Raportare Financiară).

Analiza surselor de literatură ne permite să constatăm că studierea politicilor contabile în lucrările științifice ale unor savanți, relevă diverse aspecte precum: *opțiuni de selectare și aplicare a politicilor contabile* de Șoimu S., Bădicu G., Cojocaru (Bărbieru) A-C. (2021), *normele generale privind elaborarea politicilor contabile* de Frecăuțeanu A., Cojocari V., Chișlaru A. (2020), *particularitățile formării politicilor contabile în anul 2021* de Nederița A. (2020), *relevanța calității politicilor contabile în misiunea de audit* de Șoimu S., Bădicu G., Socoliuc M. I. (2020), *aspecte generale privind politicile contabile* de Bădicu G., Mihaila S. (2014), *politicile și opțiunile contabile* de Feleagă N., Malciu L. (2002), etc.

Modul de elaborare și aplicare a politicilor contabile în practica internațională este reglementat de prevederile IAS 8 „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori” [8]. În RM, aceste aspecte sunt prevăzute de reglementările SNC „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare” [14]. În referențialul contabil românesc, aspectele legate de politicile contabile se regăsesc în cadrul secțiunii 2.5 „Politici contabile, corectarea erorilor contabile, estimări și evenimente ulterioare datei bilanțului” din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare [6].

Autorii au studiat prevederile SNC-urilor privind politicile contabile și au constatat că fiecare principiu, regulă și cerință adoptate de entitate din alternativele prevăzute, au implicații asupra relevanței informației privind elementele poziției și performanței financiare. Astfel, analiza definiției politicilor contabile, au condus la constatarea următoarelor elemente componente ale acestora, figura 4.

Figura 4. Definirea politicilor contabile prin prisma prevederilor naționale contabile

Sursa: elaborată de autori în baza [14]

Aplicarea riguroasă și respectarea cu consecvență a *principiilor generale contabile* conferă informației din situațiile financiare relevanță, credibilitate, dar, îndeosebi, comparabilitate în timp, în spațiu și între domenii diferite de activitate, precum compararea poziției și performanței financiare ale unei entități de la o perioadă la alta, compararea între ele a entităților de mărimi diferite, precum și din domenii, și/sau perioade diferite. Deși fiecare principiu contabil reglementează un anumit aspect, toate principiile contabile formează un sistem coerent și unitar, deoarece între ele există interferențe și legături reciproce de interdependență, și neaplicarea sau aplicarea incorectă a unui principiu va conduce la creșterea riscului de afectare a aplicării celorlalte principii contabile. De asemenea, este important să se realizeze semnificația principiilor contabile și să se determine poziția lor în sistemul general al regularizării contabilității și responsabilității.

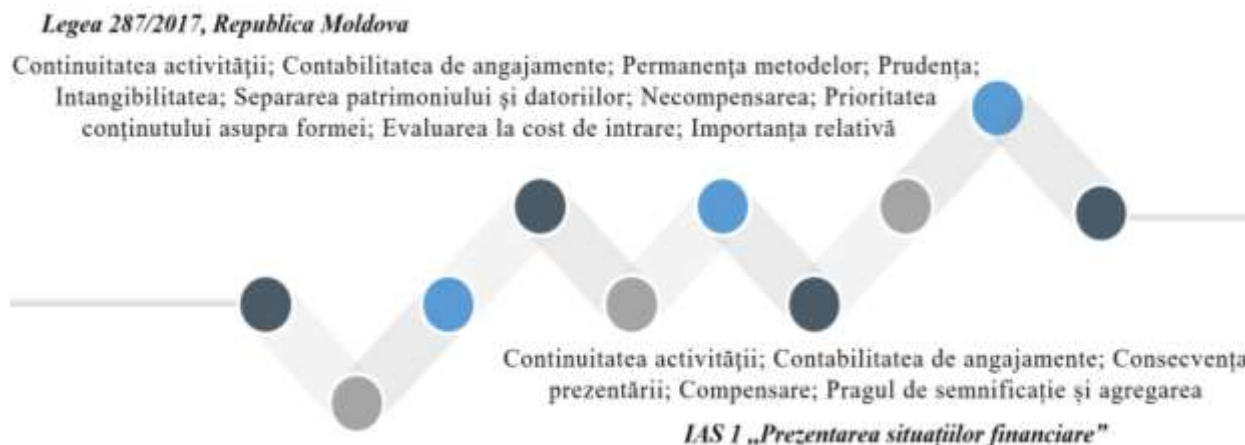

Figura 5. Simbioza principiilor contabile conform prevederilor naționale și internaționale

Sursa: elaborată de autori în baza [10], [7]

Actualmente, principiile contabilității în cadrul normativ al Republicii Moldova sunt reglementate de Legea contabilității și raportării financiare 287/2017 [10] prin articolul 6, în număr de 10 principii, la nivelul Uniunii Europene, sunt expuse în Directiva 2013/34/UE [3] în număr de 10 principii, iar la nivel internațional, sunt prevăzute de IAS 1 „Prezentarea situațiilor financiare” în număr de 5 principii (pct. 25, 27, 45, 32, 29) [7].

Analiza reglementărilor ne-a permis să constatăm că principiile contabile trebuie respectate și la elaborarea politicilor contabile, astfel încât să se asigure furnizarea, prin situațiile financiare, a unor informații care trebuie să fie:

- relevante pentru nevoile utilizatorilor în luarea deciziilor [10, art.20];
- credibile în sensul că: reprezintă fidel activele, datoriile, poziția financiară și profitul sau pierderea entității, sunt neutre, sunt prudente, sunt complete sub toate aspectele semnificative [9, pct. 3].

Menționăm că, în reglementările contabile din diverse țări, principiile contabile au diferite denumiri și sunt tratate, în literatura de specialitate, în mod variat. Datorită modului de aplicare a acestora, autorii remarcă faptul că, nu este clar ce convenții prevede SNC „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare” sau alte standarde.

Politicile contabile se selectează de către entitate în baza sistemului de reglementare normativă a contabilității care prevede diferite variante de recunoaștere, evaluare și contabilizare a elementelor contabile (*de exemplu, metoda de amortizare a activelor imobilizate, metoda de evaluare curentă a stocurilor, metoda de recunoaștere a veniturilor din prestarea serviciilor etc.*). În absența unui aspect de tratare, managementul entității își va folosi raționamentul profesional la dezvoltarea politicilor contabile, cu respectarea anumitor principii și reguli privind înregistrarea, recunoașterea și evaluarea elementelor la întocmirea și prezentarea situațiilor financiare. Astfel, entitatea este în drept să elaboreze metoda respectivă în baza prevederilor Legii 278/2017, SNC-urilor și altor acte normative [14, pct. 8].

Politicile contabile trebuie elaborate, având în vedere specificul activității, de către specialiști în domeniul economic și tehnic, cunoscători ai activității desfășurate și ai strategiei adoptate de entitate. Astfel, entitățile trebuie să țină cont de tranzacțiile specifice activității, flexibilitatea în alegerea opțiunilor care poate viza, spre exemplu: înregistrarea și urmărirea încasărilor în avans, evitarea riscului de neplată prin verificarea solvabilității clienților și aplicarea procedurii de plată în avans, modalități de ajustare a venitului înregistrat anterior, controlul zilnic al jurnalului de încasări și al vânzărilor, controlul tarifelor aplicate și comisioanelor acordate etc.

Astfel, alegerea unei opțiuni, dintre cele acceptate, determinarea volumului și genului de informații de furnizat, precum și a formei sub care aceste informații trebuie să fie prezentate presupun stabilirea, dintre opțiunile posibile, a celei ce generează cea mai bună informare în vederea luării deciziilor. Cea mai bună informare trebuie să fie în acord cu cea mai fidelă imagine privind poziția și

performanța financiară. În acest context, rezultă că criteriul esențial de evaluare a opțiunilor contabile este cel de utilitate pentru luarea deciziilor. Pentru a face distincție între o informație utilă și mai puțin utilă, entitățile care întocmesc situații financiare trebuie să acorde o atenție sporită politicilor contabile, în vederea furnizării unor informații contabile care să răspundă caracteristicilor calitative.

În ceea ce privește recunoașterea activelor, datoriilor, veniturilor și cheltuielilor în situațiile financiare, definițiile și metodele de evaluare impun raționamentul profesional, punându-se accent în evaluare pe utilitate, prin care înțelegem estimarea implicațiilor asupra beneficiilor viitoare ale entității, iar evaluarea presupunând utilizarea mai multor metode.

Întrucât politicile contabile stabilesc un cadru pe care trebuie respectat de fiecare entitate și concomitent oferă situațiilor financiare comparabilitate și consistență pe parcursul anilor, și în raport cu alte entități, se consideră importante și relevante. Deoarece conducerea stabilește criteriile de referință pentru menținerea calității produselor sau serviciilor într-o entitate, politicile contabile sunt, de asemenea, stabilite ca puncte de referință pentru a reprezenta o imagine solidă și exactă a practicilor contabile din cadrul acestora.

În acest context, se accentuează unele avantaje, identificate de autori, ale politicilor contabile prin prisma obligațiilor impuse de reglementările contabile, fapt prezentat în figura 6.

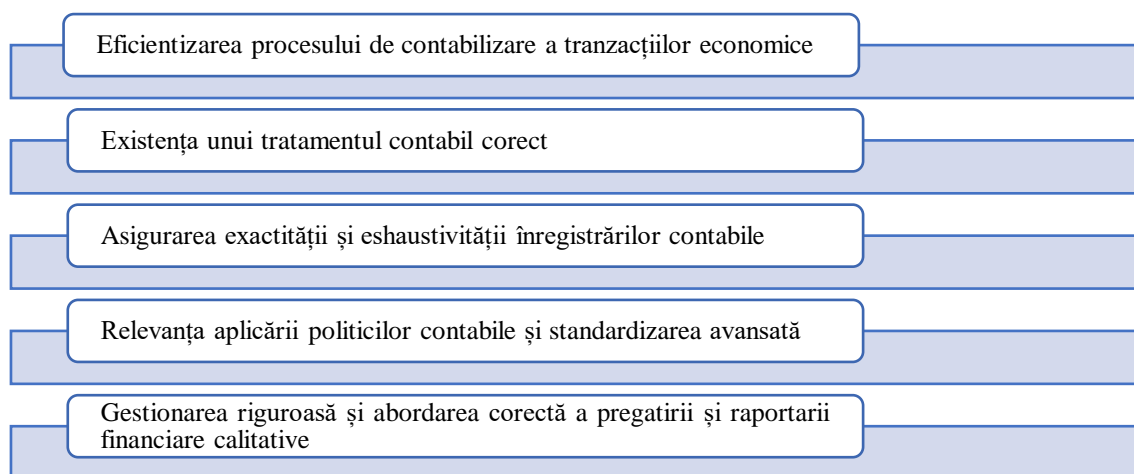

Figura 6. Avantajele politicilor contabile în vederea întocmirii situațiilor financiare

Sursa: elaborată de autori în baza [2]

Astfel, prin eficientizarea procesului de contabilizare a tranzacțiilor economice, politicile contabile elaborate adecvat pot simplifica procesul decizional, spre exemplu prin automatizarea tranzacțiilor financiare în sistemul contabil al entității, dezvoltarea procedurilor și noilor orientări pentru standardizarea modificărilor viitoare, care vor permite efectuarea actualizărilor și abordarea diversă în practică. În scopul luării deciziilor economice și raportării financiare, considerăm că gestionarea riguroasă și abordarea corectă a pregătirii și raportării informațiilor contabile sunt utile și conforme cu reglementările contabile aplicabile în vederea asigurării calității situațiilor financiare.

Politicile contabile ghidează departamentul financiar-contabil al entității cu privire la modul de pregătire a situațiilor financiare, atât pentru controlul intern, cât și pentru cel extern. În acest context, ele contribuie la menținerea coerenței în raportare, deoarece asigură că aceleași metode sunt utilizate de-a lungul diferitor perioade de timp, asigurându-se totodată că entitatea rămâne în conformitate cu orice cerințe statutare sau legislative.

Importanța și utilitatea politicilor contabile:

- ✓ Acestea servesc drept ghid pentru contabili și conducerea entității în timpul pregătirii situațiilor financiare.
- ✓ Ele ajută la furnizarea unei referințe gata pregătite pentru un set similar de circumstanțe pe care entitatea le poate întâmpina.
- ✓ Acestea contribuie la menținerea consecvenței în prezentarea unor situații financiare care conduc la o comparație ușoară față de anul precedent sau cu alte organizații.

- ✓ Ele sunt utile la menținerea controlului intern, urmând procedura stabilită pentru tipuri similare de tranzacții.
- ✓ Ele sprijină investitorii în analiza situațiilor financiare în timp ce se decide dacă aceștia ar trebui să investească sau nu în anumite afaceri.

Deși sunt limitate de anumite constrângeri de ordin fiscal sau reglementări de drept contabil, elaborarea politicilor contabile lasă o marjă de opțiune managerilor entității în sensul că aceștia pot să aleagă între mai multe metode admise, pot să opteze pentru utilizarea excepțiilor reglementate prevăzute, dar toate politicile contabile trebuie să respecte reglementările naționale în domeniu sau Standardele Internaționale de Raportare Financiară.

Având drept bază standardele internaționale de contabilitate universal valabile și, în particular, standardele naționale aplicabile pe teritoriul Republicii Moldova, politicile contabile rămân a deține un loc esențial în asigurarea coerenței și stabilității economice a unei entități care-și desfășoară activitatea economică pe teritoriul țării.

În continuare, ne propunem să accentuăm aspectele opțiunilor propuse cu referință la unele standarde, care pot fi necesare utilizatorilor în funcție de particularitățile activității efectuate de entitatea în cadrul căreia activează.

Tabelul 1.

Opțiuni contabile aferente elementelor de activ din perspectiva legislației naționale

Element contabil/ Standardul de referință	Procedeu/ Metodă	Evaluarea inițială și curentă	Evaluarea ulterioară
Imobilizări SNC „Imobilizări necorporale și corporale”	Evaluarea	Intrare (pct. 8-16) <i>Costul de intrare</i> - în funcție de modalitatea de intrare a obiectului; <i>Costul de intrare</i> – repartizându-se între obiectele cumpărate proporțional valorii juste a fiecărui obiect în parte; <i>Costul de explorare</i> .	<i>Modelul bazat pe cost</i> - valoare contabilă; <i>Modelul reevaluării</i> - valoarea reevaluată (pct. 17-18).
	Amortizarea și Deprecierea	Amortizarea Metoda liniară (pct. 23) Metoda unităților de producție (pct. 24) Metoda soldului degresiv (pct. 25)	Depreciere <i>Valoarea reevaluată în baza valorii de piață</i> <i>Valoarea reevaluată în baza altei metode decât valoarea de piață</i>
Stocuri SNC „Stocuri”		Evaluarea	Intrare (pct. 13-27) <i>Costul de intrare</i> - în funcție de sursa de proveniență; Costul efectiv – ca rezultat a procesului tehnologic. Ieșire (pct. 33-43) <i>Valoarea contabilă</i> - prin utilizarea metodelor de evaluare curentă: cost mediu ponderat, FIFO, LIFO etc.

Sursa: elaborat de autori în baza [12], [13] și [15]

Din cele relatate, inclusiv prezentate în tabel, rezultă că entitatea trebuie să opteze pentru una din opțiunile prevăzute de SNC „Imobilizări necorporale și corporale” [13]. Astfel, entitățile trebuie să opteze pentru păstrarea modelului bazat pe cost al imobilizărilor sau pentru reevaluarea acestora. Reevaluările trebuie făcute cu suficientă regularitate, astfel încât valoarea contabilă să nu difere substanțial de cea care ar fi determinată, folosind valoarea justă de la data raportării. Frecvența reevaluărilor depinde de modificările valorii juste ale imobilizărilor. Clasele de imobilizări a căror

valoare justă suferă modificări semnificative și fluctuante, se reevaluează anual, iar clasele de imobilizări cu modificări nesemnificative ale valorii juste – o dată în 3–5 ani [13, pct.18³].

În acest context, diferențele din reevaluarea imobilizărilor vor afecta elementele situațiilor financiare în următorul mod:

- ✓ surplusul de reevaluare se va recunoaște în componența capitalului propriu ca rezerve din reevaluare;
- ✓ reducerea de reevaluare se va recunoaște ca cheltuieli curente [13, pct.18⁶].

Totodată, entitatea trebuie să prevadă, în politicile contabile, regimul de amortizare al imobilizărilor, utilizând una din metodele de amortizare prevăzute de reglementările contabile [13, pct. 19-28]. O cotă mai mare de amortizare va conduce la diminuarea rezultatului financiar și invers. Deci, în funcție de nivelul de amortizare stabilit de entitate, rezultatul este în mod invers proporțional influențat.

Identificarea faptului dacă un activ reevaluat *poate fi depreciat* depinde de metodele utilizate pentru determinarea valorii reevaluate a acestuia:

- ✓ în cazul în care costurile de vânzare sunt nesemnificative, activul reevaluat *nu se consideră a fi depreciat* și valoarea justă minus costurile de vânzare *nu trebuie estimată*.
- ✓ în cazul în care costurile de vânzare sunt semnificative, cerințele de reevaluare vor fi respectate reieșind din prevederile SNC-ului „Deprecierea activelor” [12, art. 4].

Rezultă că entitatea trebuie să determine un prag de semnificație privind reevaluarea sau să explice ce reprezintă „costuri nesemnificative”. Pierderile din depreciere se vor contabiliza în funcție de metoda evaluării ulterioare a activelor imobilizate aplicată de entitate. Astfel, în cazul evaluării la cost, *pierderea din depreciere* va genera cheltuieli curente. În cazul activului contabilizat la valoarea reevaluată *pierderea din depreciere* va diminua surplusul de reevaluare a activului. *Orice sumă a depășirii pierderii* din depreciere asupra surplusului de reevaluare a aceluiași activ, precum și suma integrală a pierderii din depreciere, în cazul în care surplusul de reevaluare nu există, va genera cheltuieli curente [12, art. 23-25].

Selectarea metodei de identificare a ieșirilor de stocuri are impact asupra valorii rezultatului financiar al entității. În primul rând, utilizarea diverselor metode de evaluare conduce la rezultate financiare diferite, iar în al doilea rând, pot apărea situații privind incomparabilitatea rezultatelor financiare ale entităților din același sector de activitate. Legislația contabilă autohtonă prevede mai multe metode de evaluare în cazul ieșirii [15, pct. 33]. Metoda costului mediu ponderat (CMP) [15, pct. 37] și metoda FIFO [15, pct. 36] sunt cunoscute și acceptate de IFRS. În cazul utilizării costului mediu ponderat sau a metodei identificării specifice, se va include în cost o valoare mai mare decât în cazul metodei FIFO.

Procedura elaborării politicilor contabile constă în alegerea unei opțiuni din câteva admise de sistemul de reglementare normativă a contabilității [14, pct. 7]. Justificarea metodei alese depinde de specificul proceselor tehnologice și „respectarea principiilor generale și caracteristicilor calitative ale informațiilor” [14, pct. 10].

Managementul entității elaborează politici contabile în cadrul acesteia în vederea îmbunătățirii atât a calității informațiilor financiar-contabile, cât și a eficienței funcției de raportare financiară. Rezultatul unei entități nu depinde doar de performanțele economice și financiare ale acesteia, ci poate să fie o decizie de gestiune în funcție de politicile contabile pentru care optează echipa managerială.

Conform art. 18 [10], persoanele cu răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară [10, art. 18 (2)] sunt obligate să asigure elaborarea, aprobarea și aplicarea politicilor contabile în conformitate cu standardele de contabilitate și alte acte normative elaborate în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. b) [10]. În acest context, menționăm că entitățile trebuie să procedeze la actualizarea permanentă a politicilor contabile atât cu noile modificări legislative, cât și privind modalitatea de tratare a spețelor nou-apărute la un moment dat în cursul desfășurării activității.

Concluzii

Recapitulând, putem menționa că politicile contabile dezvoltă raționamentul profesional în privința opțiunilor contabile care și reprezintă acea marjă de alternativă pe care și-o poate seta entitatea în funcție de specificul activității sale. În acest context, entitatea trebuie să selecteze și să aplice politicile sale contabile în mod consecvent pentru tranzacții similare, alte evenimente și condiții, cu excepția cazului în care un standard necesită sau permite, în mod specific, clasificarea articolelor pentru care pot fi adecvate diferite politici.

În opinia noastră, politicilor contabile sunt un instrument extrem de util, întrucât constituie parte integrantă a situațiilor financiare, astfel încât utilizatorii să înțeleagă semnificația indicatorilor prezentați. De asemenea, politicile contabile asigură aplicarea unitară a tratamentelor contabile și elimină eventualele interpretări eronate. Regulile și tratamentele contabile cuprinse în politicile contabile trebuie să respecte legislația contabilă aplicabilă în ansamblul său. Dar, nu este suficientă doar respectarea reglementării contabile, ci și luarea în considerare a prevederilor legislative care reglementează unele domenii de activitate și care pot conduce la înregistrări specifice în contabilitate. În plus, politicile contabile funcționează ca un ghid util și complet în ceea ce privește tratamentul unor operațiuni viitoare cu care entitatea s-ar putea confrunta. Simpla enumerare a unor reguli contabile sau copierea unor politici aplicabile altor entități va face ca politicile contabile să comporte un caracter formal, cu riscul de a conduce la rezultate financiare în contabilitate, care nu corespund realității.

Concluzionând, consemnăm că politicile contabile constituie baza metodologică a activității entității, caracterizată prin ansamblul regulilor și procedurile specifice adoptate și prin aplicarea cărora va fi prezentată fidel poziția și performanța financiară, asigurându-se, astfel, coerența și stabilitatea necesară bunei funcționări a entităților și, nu în ultimul rând, integritatea patrimoniului.

Referințe bibliografice

1. BĂDICU, G., & MIHAILĂ, S. (2014). *Politici contabile: principii de bază și caracteristici calitative ale informațiilor*. *Economica*, 90(4), 80-86.
2. DASCĂLU, R. (2020). *De ce este necesar manualul de politici și proceduri contabile, obligatoriu în România?* [online]. Disponibil la: <https://accace.ro/de-ce-este-necesar-manualul-de-politici-si-proceduri-contabile-obligatoriin-romania/>
3. Directiva 2013/34/UE. [online]. Disponibil la: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0034&from=PL>
4. FELEAGA N., MALCIU L. (2002). *Politici și opțiuni contabile*. București: Editura Economica. 462 p.
5. FRECĂUȚEANU A., COJOCARI V., CHIȘLARU A. (2020). *Normele generale privind elaborarea politicilor contabile*. În: Conferința internațională științifică de contabilitate, ISCA 2020 Ediția a 9-a, Chișinău: ASEM, 2020. P. 105-113
6. GOMOI B.-C. (2020). *Aspecte privind politicile contabile în conformitate cu prevederile OMFP nr. 1.802/2014*. În: *Contabilitate și raportare financiară*, nr. 9, septembrie 2020. p. 25-32 [online]. Disponibil la: <https://www.ceccarbusinessreview.ro/ro/aspecte-privind-politicile-contabile-in-conformitate-cu-prevederile-omfp-nr-1802-2014-a66/>
7. IAS 1 „Prezentarea situațiilor financiare”. [online]. Disponibil la: <https://www.mf.gov.md/ro/lex>
8. IAS 8 „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori”. [online]. Disponibil la: <https://www.mf.gov.md/ro/lex>
9. ISA 200. Manualul de reglementări internaționale de control al calității, audit, revizuire, alte servicii de asigurare și servicii conexe. Ediția 2018, Volumul I.
10. Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017. [online]. Disponibil la: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=125231&lang=ro#
11. NEDERIȚA, A. *Particularitățile formării politicilor contabile ale entităților pe anul 2021*. *Contabilitate și audit*. 2020, nr. 12, 81-94. ISBN: 977-1813-440-80-2
12. SNC „Deprecierea activelor”. [online]. Disponibil la: <https://www.mf.gov.md/ro/lex>
13. SNC „Imobilizări necorporale și corporale”, cu modificările ulterioare. [online]. Disponibil la: <https://www.mf.gov.md/ro/lex>

14. SNC „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare”. [online]. Disponibil la: <https://www.mf.gov.md/ro/lex>
15. SNC „Stocuri”. [online]. Disponibil la: <https://www.mf.gov.md/ro/lex>
16. ȘOIMU S., BĂDICU G., COJOCARU (BĂRBIERU) A-C. (2021). *Opțiuni de selectare și aplicare a politicilor contabile în aprecierea poziției și performanței financiare*. În: *Economica*, nr.4 (118),2021. p. 105-124.
17. ȘOIMU S., BĂDICU G., SOCOLIUC M. I. (2020). *Relevanța calității politicilor contabile în misiunea de audit și impactul acestora asupra competitivității entităților*. Conferința științifică internațională „Provocările contabilității în viziunea tinerilor cercetători”. Chișinău: ASEM, 2020, ed. a IV-a, pp. 87-98.